Broj: S1 3 U 032352 19 U
Sarajevo, 02.02.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Čosić Efraima i Ljiljane Lalović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja, „Adrialine" d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa punomoćnik Sanel Nezirić, advokat iz Sarajeva, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-609-6/18 od 14.03.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 02.02.2021. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj i datum u uvodu, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Odluka o izboru najpovoljnijih ponuda broj: 01-378-27/16 od 10.10.2016. godine, u dijelu Lot-ova 6, 9 i 12, u postupku javne nabavke potrošnog materijala za rad u Sali za kateterizaciju srca na Klinici za kardiovaskularne bolesti ugovornog organa Univerzitetski klinički centar RS.
Protiv konačnog rješenja, tužitelj je blagovremenom tužbom pokrenuo upravni spor zbog pogrešne primjene Zakona o javnim nabavkama i pogrešne primjene Zakona o upravnom postupku. U tužbi citira dio obrazloženja iznesen na strani 7. osporenog rješenja i ističe, da je takav stav tuženog potpuno neprihvatljiv i nezakonit. Naime, tužitelj smatra da se osnovanost žalbe cijeni u trenutku izjavljivanja žalbe odnosno u trenutku kada je donesen akt koji se žalbom osporava, bez obzira kakve su u međuvremenu posledice nastale, posebno imajući u vidu da je tuženi u ponovnom postupku odlučivao više od dvije godine nakon izjavljivanja žalbe. S tim u vezi, iznosi mišljenje da je neosnovano i neprihvatljivo obrazloženje da je nakon donošenja odluke, na koju je tužitelj izjavio žalbu, ugovorni organ donio odluku o poništenju postupka iz razloga što izabrani ponuđač nije pristao da zaključi ugovor za dva lota, a ostale ponude nisu bile prihvatljive. Smatra, da tuženi nije cjenio činjenicu da je ugovorni organ propustio da o poništenju, odnosno stavljanju van snage odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača za LOT 6., 9 i 12. od 10.10.2016. godine, obavjesti

žalitelja kako bi on iskazao svoj interes za nove odluke, odnosno evntualno izjavio žalbu na te odluke ugovornog organa pa smatra, da iste u konačnici nisu ni pravnosnažne i to odluka o poništenju postupka za lotove 9. i 12. kao i odluka za lot 6. o izboru „WELLMEDIC" d.o.o. Gradiška. S tim u vezi cijeni, da bez obzira na dalji tok postupka ugovorni organ je bio u obavezi cijeniti njegovu žalbu u trenutku donošenja odluke jer je bila usmjerana isključivo na tu odluku pa je tuženi isključivo dužan cjeniti osnovanost takve žalbe u odnosu na konkretnu odluku, bez obzira na kasnije radnje ugovornog organa a za koje smatra da nisu relevantne. Konačno, tužitelj predlaže da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak uz naknadu troškova upravnog spora.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba, kao neosnovana, odbije.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga.

Iz stanja spisa proizlazi, da je tuženi, postupajući u ponovnom postupku po presudi Suda BiH broj: S1 3 U 024622 17 U od 10.10.2018. godine, osporenim rješenjem odbio žalbu tužitelja izjavljenu na odluku o izboru najpovoljnijih ponuda broj: 01-378-27/16 od 10.10.2016. godine, u dijelu Lot-ova 6, 9 i 12 u postupku javne nabavke potrošnog materijala za rad u Sali za kateterizaciju srca na Klinici za kardiovaskularne bolesti ugovornog organa Univerzitetski klinički centar RS. Ovakvu odluku, tuženi zasniva na činjenici da se žalba tužitelja isključivo odnosila na ponudu prvorangiranog ponuđača „Co.Medprom" d.o.o. Banja Luka, bez isticanja drugih okolnosti, te je uzevši u obzir činjenicu da je na dan 03.04.2017. godine, pomenuti prvoragirani ponuđač odustao od potpisivanja ugovora, tuženi je ocjenio, da je samim tim nestao pravni interes za izjavljivanje žalbe, odnosno da se u konkretnom slučaju neće ostvariti drugačiji pravni interes nego što je ostvaren već nastupajućim okolnostima.

Odlučujući o ovoj upravnoj stvari, ovo vijeće nalazi, da je osporeno rješenje doneseno pravilnom primjenom materijalnog prava.

Kako to proizilazi iz stanja spisa, osporenim rješenjem tuženi je odbio žalbu tužitelja iz razloga što je u međuvremenu izabrani ponuđač odustao od ugovora, a žalba se isključivo odnosila na osporavane ponude tog prvorangiranog ponuđača, u predmetnom postupku javne nabavke za LOT 6., 9. i 12. Naime, ovo sudsko vijeće je izvršilo uvid u spis iz kojeg jasno proizilazi, da je prvorangirani ponuđač „Co.Medprom" d.o.o. Banja Luka, dana 03.04.2017. godine, odustao od potpsivanja ugovora, samim tim i Odluka o izboru najpovoljnijih ponuda broj: 01-378-27/16 od 10.10.2016. godine je prestala proizvoditi pravna dejstva. Kako se žalba tužitelja isključivo odnosila na navedenu odluku odnosno tužilac se žalio na okolnosti koje se tiču isključivo te ponude bez isticanja bilo kojih drugih okolnosti, po ocjeni ovog vijeća, pravilno je tuženi odlučio kada je istu odbio, iz razloga nepostojanja pravnog interesa.

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

Neosnovani su navodi tužitelja u kojim se poziva na kasnije radnje ugovornog organa. Ovo iz razloga, što te kasnije radnje odnosno odluka o poništenju postupka za LOT 9. 12. kao i odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača za LOT 6. predstavljaju zasebne odluke protiv kojih je tužitelj imao mogućnosti izjavljivanja žalbe.
Samim tim, evidentno je da tužilac, u smislu odredbe člana 102. stav 3. Zakona o javnim nabavkama BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14), nije dokazao ili bar učinio vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povreda odredaba postupka i/ili nepravilne primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi. Posljedično prednjem, jasno je da osporeno rješenje, suprotno navodima iz tužbe, sadrži sve što je i propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 209/02 do 53/16), i to: zvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. Obrazloženje predmetnog rješenja kao takvo, prihvata i ovo sudsko vijeće.
Kako je tužba, kao neosnovana, odbijena, jasno je da tužitelju ne pripadaju potraživani troškovi upravnog spora, u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10).

Primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je donio odluku kao u dispozitivu ove presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321